

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали
IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»
17 квітня 2016

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали

IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»

Рівне – 2016

ББК 80
Ф 54
УДК 80

Філологічні витoki: Матеріали ІV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасної іноземної філології» (17 квітня 2016 р.). – Рівне: РДГУ, 2016. – 244 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Всього	80	50	70	80	40	50	10	60	450
--------	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Проаналізувавши контексти вживання наведених колокацій, бачимо, що вони часто вказують на вираження вдячності за допомогою матеріальної віддяки:

- *Hier entstanden einige Fehler mit ihrer Rechnung. Haben, Sie bitte, keine Sorgen.*
- *Sie bekommen dafür eine kleine Vergeltung. Danke für ihr Verständnis.*

Отже, за допомогою статистичних методів і прийомів можна визначити закономірності, високу та низьку частотність вживання досліджуваних іменників на позначення подяки.

Як бачимо, як раціональний, так і естетично-чуттєвий характер вираження подяки описують 4 парадигми, проте основне функціональне навантаження лежить на парадигмах I.4 (віддяка за зроблену послугу) та I.2 (експресивне вираження вдячності), що доводить і частотність вживання компонентів парадигм, і релевантні статистичні зв'язки в їх межах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Апроксимативні методи вивчення лексичного складу: навч. посіб. / В.В.Левицький, О.Д. Огуй, С.В.Кійко, Ю.Є.Кійко. – Чернівці: Рута, 2000. – 136 с.
2. Кочерган М.П. Слово і контекст (Лексична сполучуваність і значення слова) / М.П.Кочерган. – Львів: Вища школа, 1980. – 184 с.
3. Левицький В.В. Квантитативные методы в лингвистике / В.В.Левицький. – Чернівці: Рута, 2004. – 190 с.

Науковий керівник: канд. філ. н., доц. каф. німецької філології ПНУ ім. В.Стефаніка Угринюк Р.В.

Філько Н. І.

Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ІНАВГУРАЦІЙНИХ ПРОМОВ ПРЕЗИДЕНТІВ США

В наш час в умовах демократії все більшу роль відіграє політична комунікація. Питання влади відкрито обговорюються, громадяни суспільства є активними учасниками політичного життя країни. У політичному просторі використовуються різноманітні технології спілкування спрямовані на організацію успішної комунікації, досягнення бажаного результату спілкування, зокрема використовуючи спроби маніпуляцій суспільною свідомістю громадян.

Зважаючи на активність, винахідливість та креативність політиків-комунікантів виникає потреба дослідження та аналізу особливостей політичного мовлення, специфіки організації комунікативної взаємодії політиків та населення держави з метою цілісного розуміння й усвідомлення змісту висловлювання, запобігання можливим спробам маніпуляцій з метою здобуття поваги, прихильності, підтримки реципієнта. Адже існують різні системи комунікативних стратегій і тактик з метою ефективного впливу на свідомість адресата.

Серед класичних робіт з даної проблематики можна назвати праці Т. ван Дейка, Р.Барта, М.Фуко, Ю.Хабермаса, М.Ільїна, О.Шейгал, О.Баранова, Г.Почепцова.

Питання політичного дискурсу, системи комунікативних стратегій і тактик активно досліджуються вченими-лінгвістами. Проте деякі особливості цих понять залишаються висвітленими недостатньо. Це і зумовлює актуальність даного дослідження.

Мета даної статті – висвітлити поняття політичного дискурсу та виявити його комунікативно-прагматичні особливості на матеріалі інавгураційних промов президентів США.

Дискурс є одним із основних понять сучасної прагматичної лінгвістики та лінгвістики тексту. Сучасні уявлення про дискурс віддзеркалюють увесь хід лінгвістичної науки.

Термін «дискурс» (від лат. слова *discursus* – міркування, розмова і фр. *discours* – промова, виступ) належить до найбільш уживаних і водночас до найскладніших семантичних понять, на що вказував французький семіотик Цветан Тодоров [3, 40].

Н.Арутюнова визначає дискурс як «зв'язний текст у сукупності з екстралінгвістичними, соціокультурними, прагматичними, психологічними факторами; це – текст, узятий в аспекті подій; мовлення, що розглядається як цілеспрямоване соціальне явище, дія, як компонент, що приймає участь у взаємодії між людьми і механізмах їх свідомості. Дискурс – це мовлення, «занурене у життя» [4, 2]. У своїй роботі будемо дотримуватися саме цього визначення поняття дискурсу.

Зміни у політиці держави, перехід до демократії, до реальних подій у політичному житті країни привертають увагу до цієї області соціальних комунікацій. Політичний дискурс є відображенням суспільно-політичного життя країни, несе елементи її культури, загальні, національні, специфічні та культурні цінності.

І.Петренко визначає політичний дискурс як вузьке та широке політичне спілкування. У вузькому сенсі, спеціалізований текст, що має певну логіку, композиційну цілісність та власну мову. В широкому сенсі, фокус аналізу політичного дискурсу охоплює дійові особи, об'єкти, обставини, контекст, час, вчинки [9, 1].

У роботі будемо дотримуватися визначення політичного дискурсу П.Кузьміна, на думку якого «дискурс в політиці можна розглядати як спосіб комунікації, заснований на вербальному та невербальному обміні ідеями, позиціями, поглядами учасників політичного життя у відповідності з їх переконаннями та певними правилами, нормами з метою прийняття політичних рішень» [2, 1].

В.Павлуцька вважає, що головною цільовою установкою політичного дискурсу є формування в соціумі тих думок та оцінок, які є необхідними для автора дискурсу. Такий тип дискурсу, перш за все, зорієнтований на свідомість громадськості, тобто є достатньо небезпечним інструментом впливу, оскільки зорієнтований на всі прошарки суспільства. Специфіка політичного дискурсу саме і полягає у здійсненні політики та досягненні політичних цілей, які в переважній більшості пов'язані з питанням влади [9, 3].

Існують різноманітні класифікації жанрів політичного дискурсу. На думку В.Лук'янця, політичний дискурс актуалізується у таких жанрах, як промова політика, інавгураційне звернення президента, політичний документ (указ президента, зміст закону, комюніке), звіти уряду у парламенті, затвердження або обговорення бюджету [6, 1]. У роботі будемо дотримуватись саме цієї класифікації.

Як перше офіційне звернення президента інавгураційна промова займає особливе місце в жанровій структурі політичного дискурсу, є маркованою одиничним адресантом, жорстко прив'язана до певної політичної події, фіксована в часовому і просторовому плані.

Існують різні системи комунікативних стратегій і тактик з метою ефективного впливу на свідомість адресата, які використовують президенти у своїх промовах. Під комунікативною стратегією ми розуміємо сукупність мовленнєвих дій, спрямованих на досягнення комунікативної цілі. Комунікативну тактику трактуємо вслід за О.Іссерс як конкретні мовленнєві дії, які сприяють реалізації стратегії [5, 90].

Кожна інавгураційна промова президента є чітко продуманим ланцюгом висловлювань, спрямована на забезпечення поваги та прихильності з боку жителів країни. Проаналізувавши всі сфери життя людини, президент формулює майбутній план своєї діяльності, використовуючи різноманітні комунікативні стратегії і тактики. Тому для аналізу промов як жанру політичного дискурсу застосовуватимемо тактико-стратегічний підхід.

Аналіз фактичного матеріалу дозволив нам виділити наступні комунікативні стратегії:

- стратегія самопрезентації;
- стратегія самоідентифікації;
- стратегія дискредитації особистих якостей і дій;
- стратегія активізації (мобілізації);
- стратегія консолідації.

Стратегія самопрезентації є однією з найважливіших і найбільш широко використовуваних президентами під час інавгураційних промов і передбачає демонстрацію власної особистості з найкращого боку, здобуття авторитету виявленням позитивних якостей і вмінь.

Тактика здобування прихильності спрямована на розкриття мовцем концептів важливих для громадян країни, що й забезпечить прихильне ставлення виборців до глави держави.

Американський президент Б.Обама сконцентрував зміст своєї промови навколо поняття свобода, що є одним із найважливіших у свідомості кожного жителя Землі, здобуваючи неабияку прихильність з боку американців: «... *freedom is a gift from God...*» [12, 360]. Президент розкриває концепт *freedom*, використовуючи загальні іменники для позначення бажаного і приємного (*gift*), а неозначений артикль (*a*) підкреслює унікальність даного поняття. Глава держави використовує лексему для позначення понять божественного походження (*God*), щоб наголосити на величезній важливості, незвичайності концепту. Використовує просте речення для забезпечення високого результату рецепції.

Тактика самопросування передбачає використання різноманітних лексем, синтаксичних структур, засобів зв'язку для представлення себе як гідного політика і хорошої людини.

Г.Гувер: «*The larger purpose of our economic thought should be to establish more firmly stability and security of business...*» [12, 267]. Президент аналізує економічну (*economic*) і соціальну (*education*) сфери подальшої діяльності, одні з найважливіших для населення. Використовується модальне дієслово (*should*), що вказує на необхідність здійснення намірів і дій. Лексеми (*stability and security*) сприяють просуванню Г. Гувера як успішного президента.

Тактика прохання передбачає використання різноманітних мовних засобів для підкреслення необхідності допомоги і підтримки з боку народу, важливості спільності зусиль у досягненні успіху країни.

Л.Джонсон: «*Give me now wisdom and knowledge, that I may go out and come in before this people...*» [12, 320]. Президент з метою прохання використовує дієслово (*to give*), висловлюючи власну неспроможність щодо здійснення управлінської діяльності і потребу у допомозі з боку кожного громадянина. Вживання іменників (*wisdom, knowledge*) підкреслює важливість мудрості і знань як головних принципів діяльності, необхідних для керування державою.

Тактика екземпліфікації передбачає використання президентами різноманітних комунікативних засобів для розкриття концептів моралі і духовності. Основними серед моральних понять, які розкривають у своїх промовах американські президенти є: *love, faith, friendship, patriotism, happiness, justice, kindness, intelligence*.

Дж. Вашингтон: «... *the foundation of our national policy will be laid in the pure and immutable principles of private morality ...*» [12, 5]. Президент використовує загальний іменник для позначення основи, бази чогось (*the foundation*), прикметники (*pure, immutable*), щоб більш точно передати власне бачення моральності.

Отже, стратегія самопрезентації передбачає використання різних тактик. Але всі вони спрямовані на розкриття особистості мовця у хорошому світлі, використання різних мовних засобів як характеристики свого «Я», власних можливостей, дій, планів, намірів. Це можливість представити себе таким, яким би хотілося, щоб бачили інші.

Стратегія самоідентифікації спрямована на виявлення єдності намірів і зусиль виборців і президента.

Тактика ототожнення з виборцем передбачає підкреслення тотожності намірів і зусиль президента і народу. Джордж Вашингтон: «*It expresses your sentiments not less than my own...*» [12, 7]. Президент вживає присвійні займенники першої і другої особи однини (*my, your*), щоб підкреслити єдність усіх і кожного в державі. У простому реченні мовець використовує протиставлення (*not less*), щоб наголосити на рівності людей, спільності бажань і спрямованості зусиль щодо реалізації поставлених завдань.

Отже, стратегія самоідентифікації передбачає тотожність прагнень і намірів президента та виборців. Мати спільну, єдину мету і бажання докласти якнайбільше зусиль для її досягнення — це те, що об'єднує і дає можливість досягнути поставленої цілі.

Стратегія дискредитації особистих якостей і дій передбачає використання різноманітних мовних засобів спрямованих на знецінення власних здібностей і можливостей, підкреслення неспроможності здійснювати політичну діяльність без допомоги і підтримки з боку народу.

Тактика применшення значущості спрямована на виявлення власної нездатності здійснення успішної управлінської діяльності.

Ф.Пірс: «*You have summoned me in my weakness; you must sustain me by your strength*» [12, 126]. Президент використовує антоніми (*weakness – strength*) для підкреслення важливості підтримки з боку населення, особові та присвійні займенники першої та другої особи однини (*me, my, you, your*) для підсилення значення позитивного ставлення з боку виборців. Вживається модальне дієслово *must* на позначення життєвої необхідності новообраного президента мати неабияку прихильність у народу.

Тактика приниження гідності передбачає демонстрування власної неповноцінності і необхідності допомоги з боку інших.

В.Гардінг: «*I accept my part with single-mindedness of purpose and humility of spirit, and implore the favor and guidance of God in His Heaven*» [12, 247]. Президент використовує словосполучення з негативною конотацією з метою применшення власних здібностей і можливостей (*single-mindedness of purpose, humility of spirit*), власні іменники (*God, His Heaven*), дієслово (*to implore*) на позначення неспроможності здійснення керівництва державою самостійно, але потреби у постійній підтримці Бога. Лексеми (*the favor, guidance*) вказують на необхідність і важливість допомоги тому, хто цього потребує.

Стратегія активізації спрямована на мобілізацію сил виборців і президента на шляху до процвітання і благополуччя у власній країні.

Тактика спонукання до дії передбачає мотивацію населення щодо активної діяльності.

Р.Ніксон: «*We are caught in war, wanting peace. We are torn by division, wanting unity. We see around us empty lives, wanting fulfillment. We see tasks that need doing, waiting for hands to do them*» [12, 330]. Президент використовує загальні іменники на позначення одних із найважливіших понять для людини, а саме вживає антоніми для підсилення ефекту, результативності мовлення (*war – peace, division – unity*) та дієприкметник *wanting* для більш вдалого поєднання слів протилежних за значенням, яскравішого контрасту, який детально розкриває сутність висловлювання мовця.

Тактика наснага передбачає навіювання впевненості, викликання гордості, патріотизму.

Р.Ніксон: «*We have the chance today to do more than ever before in our history to make life better in America—to ensure better education, better health, better housing, better transportation ...*» [12, 332]. Президент повторює слово «*better*» декілька разів, щоб підкреслити напрямок своїх подальших дій, вживаючи лексему із загальними іменниками на позначення важливих сфер суспільного життя (*education, health, housing, transportation*). Лексема (*the chance*) вказує на наявність, але унікальність можливості щось змінити для кращого майбутнього. Президент вказує на свої наміри і величезні шанси їх реалізації (*to do more than ever before*), використання словосполучення (*our history*) вказує на масштабність завдань, які ставить перед собою президент.

Тактика попередження небажаним діям передбачає застереження громадян від певних дій з метою запобігання негативним наслідкам.

Д.Ейзенхауер: «*We have passed through the anxieties of depression and of war to a summit unmatched in man's history*» [12, 304]. Президент звертається до історичного минулого (*have passed*), використовує лексику на позначення негативних понять щодо сфери благополуччя населення (*depression, war*), таким чином висловлює застереження подальшої негативної

діяльності. Вживається особовий займенник множини (*we*), щоб продемонструвати єдність зусиль влади і народу у запобіганні негативним наслідкам.

Отже, стратегія активізації спрямована на використання комунікативних тактик, що мають на меті посилену діяльність кожного, мобілізацію сил завдяки почуттям гордості і патріотизму за власну країну, за рідний народ.

Стратегія консолідації спрямована на використання різних мовних засобів з метою об'єднання народу у боротьбі з певним суперником.

Тактика стимулювання до об'єднання передбачає єдність думок і дій спрямованих на успіх і благополуччя кожного.

Г.Трумен: «*The tasks we face are difficult, and we can accomplish them only if we work together*» [12, 297]. Президент використовує особовий займенник першої особи множини «*we*», щоб підкреслити єдність зусиль для кращого майбутнього народу та влади. Г. Трумен вживає прикметник (*difficult*), щоб підкреслити важливість і необхідність єдності дій кожного, модальне дієслово (*can*), що вказує на можливість досягнення успіху за умови єдності і злагодженості в діяльності. Лексеми (*together, only if*) є своєрідними стимулами до об'єднання усіх громадян навколо однієї мети.

Тактика викликання невдоволення, негативного ставлення до «інших» передбачає досягнення успішної діяльності демонструванням недоліків, негативних напрямків діяльності інших політиків.

В.МакКінлі відкрито критикує діяльність попередньої влади, вказуючи негативні наслідки і необхідність значних зусиль для їх подолання: «*The depression of the past four years has fallen with especial severity upon the great body of toilers of the country, ... Agriculture has languished and labor suffered. ... It will take time to restore the prosperity of former years*» [12, 203]. Президент використовує словосполучення (*depression of the past four years*), що яскраво демонструє негативний результат діяльності попередника. Дієслова у минулому (*languished, suffered*) і майбутньому часі (*will take*) створюють контраст між діяльністю минулого президента і власними діями. Вживання дієслова (*to restore*), іменника (*the prosperity*) вказують на бажання президента побудувати успішну країну.

Отже, стратегія консолідації передбачає використання тактик спрямованих на об'єднання зусиль проти спільного «ворога-супротивника», переконання у неправильності дій «іншого».

Аналіз фактичного матеріалу засвідчив, що інавгураційну промову складає ціла система стратегій і тактик мовця. Президент використовує різноманітні мовні засоби, щоб ознайомити із власною особистістю, цілями, планами, можливостями. Вживається багато іменників на позначення моральних понять (*friendship, patriotism, happiness, justice, kindness, intelligence*), концептів соціальної (*pension*) та економічної (*economy, money, dollar*) сфери. Часто вживається особовий займенник першої особи множини (*we*) для об'єднання зусиль і намірів, ідентифікації, ототожнення президента з виборцями.

Отже, політичний дискурс на сучасному етапі розвитку мовознавчої науки є розгалуженим явищем, яке складається з цілої системи мовленнєвих жанрів. Одним із жанрів політичного дискурсу є інавгураційні промови президентів. Вивчивши комунікативно-прагматичний аспект інавгураційних звернень можемо зробити висновок, що реалізація інавгураційних промов передбачає використання цілої системи чітко продуманих комунікативних стратегій і тактик, які спрямовані на здобуття прихильності з боку реципієнтів та подальшу успішну діяльність. Суспільство змінюється, різноманітні фактори впливають на свідомість певної людини. Тому особистості, зокрема політики, розширюють систему стратегій і тактик, є дуже креативними і неординарними у своїх зверненнях до народу. Тому в майбутньому є необхідним детально вивчати особливості промов, можливості впливу вербальних і невербальних засобів мови на свідомість реципієнта.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бутова І. Політичний дискурс як об'єкт лінгвістичних досліджень [Електронний ресурс] / І. Бутова // Вісник. – Режим доступу : http://lingua.lnu.edu.ua/Visnyk/visnyk/Visnyk_16/articles/Butova.pdf.
2. Зернецька О. Політичний дискурс: комунікативні стратегії інформаційної доби [Електронний ресурс] / О.Зернецька, П.Зернецький // Вісник Львівського університету. – Режим доступу : http://www.franko.lviv.ua/faculty/jur/publications/visnyk25/Visnyk25_P1_07_Zernetsky.pdf.
3. Іванишин І. Дискурс національної ідентичності: підстави до вивчення / І.Іванишин // Дивослово. – 2009. – №4. – С. 40-41.
4. Карамишева Н. Дискурс як об'єкт логічного аналізу [Електронний ресурс] / Н.Карамишева. – Режим доступу : http://mobile.pidruchniki.ws/1593110640353/logika/diskurs_obyekt_logichnogo_analizu.
5. Кузьмич Н. Комунікативна стратегія самопрезентації і тактики її реалізації (за матеріалами телевізійних інтерв'ю) [Електронний ресурс] / Н.Кузьмич // Вісник Львівського університету. – Режим доступу: http://www.lnu.edu.ua/faculty/inomov.new/Visnyk/visnyk/Visnyk_21/articles/13K-zmych.pdf.
6. Лех О. Поняття дискурсу в сучасній лінгвістиці та лінгвістиці тексту [Електронний ресурс] / О.Лех, Г.Кисилиця. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/12_KPSN_2009/Philologia/44919.doc.htm.
7. Ончуленко М. Жанри політичного дискурсу [Електронний ресурс] / М. Ончуленко. - Режим доступу: http://www.rusnauka.com/22_NNP_2011/Philologia/3_90961.doc.htm
8. Павлова Н. Предвыборные выступления и понимание интенций политиков избирателями / Н.Павлова // Вопросы психологии. – 2008. – №1. – С. 36-44.
9. Петренко І. Політичний дискурс: зміст, особливості, функції [Електронний ресурс] / І.Петренко // Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченка. – Режим доступу: http://papers.univ.kiev.ua/filosofija_politologija/articles/Political_discourse_subject_features_functions_16961.pdf
10. Славова Л. Комунікативні стратегії та тактики у сучасному масмедійному політичному дискурсі: зіставний аспект (на матеріалі українських та американських інтернет-джерел) [Електронний ресурс] / Л.Славова. – Режим доступу: <http://studentam.net.ua/content/view/8826/97/>.
11. Яремко Я. Термін і дискурс / Я.Яремко // Українська мова. – 2008. – №3. – С. 64-72.
12. Inaugural addresses [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.presidency.ucsb.edu/inaugurals.php>.

Науковий керівник: канд. філ. н., доц. кафедри романо-германської філології РДГУ Павловська Л.О.

Харечко А.В.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙ ЛЮДИНИ ЗАСОБАМИ ПАРЕМІЙ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ

Концептуалізація негативних емоцій є однією з актуальних проблем сучасної когнітивної лінгвістики. Слід зазначити, що сучасна лінгвоконцептологія не визначилася остаточно з підходами до тлумачення концепту і методикою його опису (Арутюнова Н.Д., Аскольдов С.О., Карасик В.І., Кубрякова О.С., Попова З.Д., Стернін Й.А.). Однак, в даній роботі концепт розглядається як ментальна одиниця, яка відображає певний фрагмент реальності і сприяє категоризації об'єктів дійсності. В сфері емотіології також не існує

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА ТА ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ МОВИ І МЕТОДИ ЇХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	4
<u>Андрейко М.А.</u> КЕПКУВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ВЕРБАЛЬНОЇ АГРЕСІЇ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	4
<u>Андрощук І.П.</u> СТИЛИСТИЧЕСКОЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРЕЦЕДЕНТНЫХ ВЫСКАЗЫВАНИЙ В ЗАГОЛОВКАХ ГАЗЕТНЫХ ТЕКСТОВ.....	7
<u>Васькіна Ю.В.</u> МЕТОДИ ДЕРИВАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ АНТРОПОНІМЦІ.....	10
<u>Гембік Н.М.</u> ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ МОВНИХ ЗАСОБІВ ФРАНЦУЗЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	13
<u>Глабець М.Ю.</u> ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ІНТЕНЦІЇ У КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІЙ ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПАРАДИГМІ.....	15
<u>Городна Ю.І.</u> МЕТОНІМІЧНІ МОДЕЛІ НОМІНАЦІЇ ПРЕДМЕТІВ МАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ).....	19
<u>Гребенюк Ю.К.</u> ДО ПРОБЛЕМИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИН СВІТУ	23
<u>Давидович Х.В.</u> ПОНЯТТЯ ЕМОЦІЙНОГО КОНЦЕПТУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	26
<u>Давидюк О.В.</u> РЕАЛІЇ ЯК ЗАСІБ ПЕРЕДАЧІ НАЦІОНАЛЬНОГО КОЛОРИТУ	30
<u>Доброчинська Л.С.</u> ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АМЕРИКАНСЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ	34
<u>Кінашук А.В.</u> ТРАГЕДІЯ «РОМЕО ТА ДЖУЛЬЄТТА» В.ШЕКСПІРА: СПРОБА ГЕНДЕРНОГО АНАЛІЗУ	38
<u>Корзієнко Н.В.</u> ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	44
<u>Лавренюк О.А.</u> СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТИПОВИХ АНГЛІЙСЬКИХ НАЗВ МУЗИЧНИХ ГУРТІВ ТА ВИКОНАВЦІВ.....	47
<u>Левик Ю.І.</u> ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ ЗМІСТ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ З АНІМАЛІСТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ.....	51
<u>Лялька О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» У РОМАНІ ТОМАСА ГАРРІСА «HANNIBAL RISING»	54
<u>Мулько Т.М.</u> ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК КОМПОНЕНТ ОБРАЗНОЇ СИСТЕМИ РОМАНУ АГАТИ КРІСТІ «THE MURDER OF ROGER ASKROYD»	58
<u>Осіпчук Т.А.</u> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ ДІЄСЛІВ РУХУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ..61	61
<u>Скрипка В.К.</u> ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДА ИМЕН СОБСТВЕННЫХ В АНГЛИЙСКОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ТЕКСТЕ	64
<u>Собіпан Є.О.</u> АВТОРСЬКІ НОВОТВОРИ ЯК ЗАСІБ ВТІЛЕННЯ МІФОЛОГІЧНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ДЖ. Р. Р. ТОЛКІНА	67

<u>Соботюк І.О.</u> ЛІНГВІСТИЧНІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ 'HOME' У РОМАНІ МАРИНИ ЛЕВИЦЬКОЇ «A SHORT HISTORY OF TRACTORS IN UKRAINIAN».....	71
<u>Соцький О.І.</u> ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА.....	75
<u>Таборовець Я.С.</u> ЛЕКСИЧНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ДЕТЕКТИВНОЇ ПРОЗИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЕНА БРАУНА «ANGELS AND DEMONS»).....	78
<u>Тарарук Д.П.</u> ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЯК ОСВОЄННЯ МОВНОГО ПРОСТОРУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (на матеріалі роману Д.Д.Селінджера «The Catcher in the Rue» і російськомовного перекладу С. Махова та М. Нємцова).....	81
<u>Угринюк Р.В., Петрина Х.В.</u> ЛЕКСИЧНА СПОЛУЧУВАНІСТЬ ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПОДЯКИ.....	87
<u>Філько Н.І.</u> КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ІНАВГУРАЦІЙНИХ ПРОМОВ ПРЕЗИДЕНТІВ США.....	93
<u>Харечко А.В.</u> КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙ ЛЮДИНИ ЗАСОБАМИ ПАРЕМІЙ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ.....	98
<u>Шило О.О.</u> ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ «CONSCIENCE»..	103
<u>Шкабарова В.В.</u> АНГЛОМОВНИЙ МЕДИЧНИЙ ДИСКУРС ЯК ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ.....	108
СЕКЦІЯ 2. ІНШОМОВНА МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНЦІЯ В АСПЕКТІ СУЧАСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.	111
<u>Авдошина Г.А.</u> ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АНГЛОМОВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ЕМОЦІЙНО-ПОЧУТТЄВОЇ СФЕРИ ЛЮДИНИ.....	111
<u>Бакутіна П.В.</u> ПСЕВДОІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМИ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	114
<u>Басовець І.М.</u> ВІДОБРАЖЕННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В ГЛОБАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ.....	117
<u>Горшкова О.П.</u> АНГЛОМОВНА МЕТАФОРІКА ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	120
<u>Карпенко Г.О.</u> РОЗУМІННЯ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ ТА МЕТАФОРИ У КОНОТАТИВНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ.....	122
<u>Кликова Е.Д.</u> МЕТАФОРІКА АНГЛОМОВНИХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ.....	127
<u>Ковальова К.О.</u> ФЕНОМЕН «LIE» ЯК ЗАСІБ ВИКРИВЛЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ.....	130
<u>Лазутчик М.П.</u> МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» НА МАТЕРІАЛІ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ФРАНЦУЗЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ (ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ).....	133
<u>Михайлюкова Т.В.</u> МОВНА КАРТИНА СВІТУ ЯК ОСНОВНЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ.....	136
<u>Немеришина М.В.</u> КОНЦЕПТ «ДРУЖБА» В ФРАНЦУЗЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ (НА МАТЕРІАЛІ ПАРЕМІЙ).....	140

<u>Павлюк Б.А.</u> ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ІНВЕКТИВ У РОЗМОВНОМУ ДИСКУРСІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ.....	144
<u>Пляшко О.В.</u> ЕВФЕМІЗМИ ЯК ЗАСІБ МАНІПУЛЮВАННЯ В МОВІ РЕКЛАМИ	147
<u>Рарок Ю.Р.</u> МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ У ФРАНКОМОВНИХ КРАЇНАХ: КАНАДІ, БЕЛЬГІЇ, ШВЕЙЦАРІЇ (НА ОСНОВІ ФОНЕТИЧНОЇ, ЛЕКСИЧНО ТА ГРАМАТИЧНОЇ СИСТЕМ МОВИ).....	151
<u>Сабанюк О.П.</u> КОНЦЕПТ ЯК КЛЮЧОВЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ»	155
<u>Садієва Г.А.</u> ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ТЕКСТІВ ДІЛОВОГО СТИЛЮ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ.....	160
<u>Слобожан Д.О.</u> СЕМАНИКА І СТРУКТУРА АНГЛОМОВНИХ ЖУРНАЛІСТСЬКИХ ТЕРМІНІВ	163
<u>Степанюк Ю.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В УКРАЇНОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДІ РОМАНУ ДЖ. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	166
<u>Хлисту́н А.А.</u> АБРЕВІАТУРИ І СКОРОЧЕННЯ В АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	172
СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА.....	175
<u>Бокач М.В.</u> КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ТА ЧАСУ В ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОМУ ДИСКУРСІ	175
<u>Головачик Т.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПОЕТИКИ ГОТИЧНОГО У ЛІТЕРАТУРІ	177
<u>Івашкевич Е.Е.</u> THE AMPLIFICATION OF COLLOQUIAL AND EVERYDAY VOCABULARY IN THE TRANSLATION OF THE NOVEL «THE CATHER IN THE RYE» BY JEROME DAVID SALINGER	181
<u>Кир'янчук Т.Б.</u> ПОЕТИКА ХУДОЖНЬОГО ХРОНОТОПУ В РОМАНІ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «УЛІС».....	185
<u>Козачук В.М.</u> ЕПІГРАФ ЯК СИЛЬНА ПОЗИЦІЯ (НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАНЬ Е.А.ПО)..	188
<u>Матчук А.Л., Вокальчук О.Є.</u> ФІЛОСОФІЯ Й ЕСТЕТИКА ПОСТМОДЕРНУ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ КУРТА ВОННЕГУТА Й БЕРНАРА ВЕРБЕРА)	194
<u>Наумчук А.І.</u> ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНО-ОБРАЗНОЇ ПОБУДОВИ ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ МАРІО ВАРГАСА ЛЬОСИ.....	198
<u>Пономаренко І.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРСОНАЖНОГО СВІТУ РОМАНІВ Е.М. РЕМАРКА...	196
<u>Теребінська Т.В.</u> ХУДОЖНІЙ СВІТ РОМАНУ АЙРІС МЕРДОК «ПІД СІТКОЮ»	204
<u>Трубенюк Я.А., Шахновська І.І.</u> ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ЗАСОБІВ ЕКСПРЕСІВНОСТІ В ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	209
<u>Шибко А.А., Галич О.А.</u> СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ОБРАЗ АНГЛІЇ У ТВОРАХ ЧАРЛЬЗА СНОУ («НАСТАВНИКИ», «КОРИДОРИ ВЛАДИ»).....	212
СЕКЦІЯ 4. НОВІТНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	214

<u>Войчук І.С.</u> РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ УЧНІВ У ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ	214
<u>Зелінська А.В.</u> ЧИТАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	216
<u>Козій В.В.</u> ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ УРОКІВ У НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	220
<u>Коханевич М.І.</u> МЕТОД ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ ЯК НОВИЙ ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ЛЕКСИКИ	223
<u>Маньковська О.Я.</u> ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	225
<u>Осипчук І.Л.</u> ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ЗА МЕТОДОМ ПРОЕКТІВ НА СТАРШОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ.....	229
<u>Старіцина А.О.</u> КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ТА ДЖЕРЕЛА АВТЕНТИЧНИХ І НАВЧАЛЬНИХ ПІСЕНЬ	235
<u>Степанець Н.В.</u> РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	237
<u>Чертенко В.А.</u> ВИКОРИСТАННЯ ВІРШОВАНИХ ТВОРІВ ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	240
<u>Шевчук О.В.</u> ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ТВОРЧОГО ПИСЬМА ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ.....	243

Наукове видання

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали IV Всеукраїнської
заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми
сучасної іноземної філології»

Відповідальний за підготовку збірника до видання **Воробйова І.А.**

Комп'ютерна верстка **Воробйова І.А.**